

TROÇKI, STALIN VE KIZIL ORDU

SSCB de Sivil
Savaş

TROÇKİ, STALIN VE KIZIL ORDU - SSCB'DE SİVİL SAVAŞ

Communist League & Alliance

İçindekiler

Kızıl Ordu'nun Başlangıcı

Brest-Litovsk ve Sol Muhalefet

Profesyonel Bir Kızıl Orduya İlk Adımlar

Bolşeviklere Karşı İç ve Dışta Genel Güçler

Savaş Komiseri olarak Troçki

Stalin'in Tsaritsyn'deki Güney Cephesi Misyonu

Yiyecek Kıtlığı

Ordunun Sürekli Profesyonel Gelişimi - Partizanlar ya da

Gerillalar

Perm'da Felaket - ve Stalin'in Perm'e Misyonu

Sekizinci Parti Kongresi - Askeri Muhalefet

Giriş

Şu ana kadar İç Savaşta Troçki'yi çevreleyen mitler ile ilgilenmedik. Ancak bunlar Homerik oranlardadır ve **Marksist-Leninistler bu mitleri çürütmeye aşına olmalıdırlar**. Bu, 1919 yılına kadar Kızıl Ordu'nun yapısını ve komutasını inceleyerek başlayacağımız, iki bölümden oluşan bir makalenin ilki; **Bir sonraki makale**, SSCB-Polonya 1920 savaşını ve Troçkinin “devrim ihracatı” versiyonunu özel olarak tartışacak.

İlericiler arasında ki ortak algı, **Troçki'nin gerçekten devrimi “kurtardığı”**, gerçekte İç Savaş sırasında Bolşevikler tarafından iktidarın ele geçirilmesini takiben Devrimi “yaptığı”, çünkü **Troçki yeni Kızıl Ordu'yu “oluşturdu” efsanesidir**. Bu, kesinlikle Troçki'nin kendisi gibi olanların görüşüdür. Troçki, kendisini Stalin'in acımasız saldırılarından Lenin tarafından korunmakta olduğu imajını sunuyor. Örneğin Troçki'ye göre:

“Stalin birkaç ay Traritsyn (*Stalingrad*) da kaldı. Lenin, çatışmanın gelişmesini alarmla (*endişeyle*) izledi. ... Stalin'i benden daha iyi tanıyordu ve açıkça Tsartitsyn'in inatçılığının gizlice Stalin tarafından sahnelendiğinden şüphelendi”.
Troçki, Lev “Hayatım”; New York; 1970; s. 441.

Troçki'ye göre, aynı zamanda, **Lenin, İç Savaşın detaylarından gerçekten çok uzaktı** ve neyin gerekli olduğunu bilemezdi. - ama tüm bilgili Troçki için bu böyle değildi:

“**Lenin** cepheye geziler yapmak için..**çok fazla meşguldü**... Ben çoğu zaman cephede kaldım... Benimle yarım saat konuştuktan sonra, karşılıklı anlayışlarımız ve tam dayanışmamız yeniden sağlandı... birkaç gün sonra... Lenin bir konuşma yapıyordu... “Yoldaş Troçki bana askeri departmanımızda onbinlerin olduğunu bildirdiğinde,

kapitalistlerin bize karşı kullanmak için topladıkları tuğlalardan komünizmin nasıl inşa edileceğine dair düşmanımızın gizli davalarını neyin oluşturduğu konusunda **uygun bir anlayış kazandım.**”; (aynı yazı) Ibid; p ,. 446-7.

Doğal olarak, Erich Wollenberg ve daha yakınları gibi takipçileri, örneğin Tony Cliff, Troçkiyi eko ederek, şöyle yazdı:

“Troçki'nin Kızıl Orduyu inşası haklı olarak devasa bir başarı olarak görülmeli. Çelişkili unsurlar birleştirerek bir boşluktan güçlü bir ordu üretti ... Troçki kervanda kılıç ve kalemin tam bir uyum içinde birlikte nasıl hareket edeceğini gösterdi .. “

Cliff, T; Troçki 1917-1923 - Devrimin Kılıcı; Londra; 1990; s. 11, 95;

Ancak, bu "Kahraman efsaneleri" gerçeklerle hiç bir şekilde uyumlu değil.

Örneğin, Troçki'den Merkez Komite'ye uzun bir not yazdığında, Troçki, Güney Cephesi için kendi planlarını şöyle öneriyor:

“13. Güney cephesinin güney doğu ve güney cephesi olarak bölünmesi, temel stratejik hatayı örgütsel olarak pekiştirir. Şu anda başkomutan ile iki güney grup arasında dikilen güney cephesinden sorumlu başka bir kişi artık yok ...

14. Baş Komutanın orijinal planın yükümlülüklerinden resmi olarak serbest bırakılmasına rağmen, fiili durum, temel değişikliklerin bile (Budenny'nin kolordu, ordunun batıya hareketi vb.) Merkez Komite ve Devrimci Askeri Mahkemesi nde temel plana “saldırı” olarak değerlendirildi ve aşırı gecikmeyle uygulandı.... Sonuç.. Tehlikenin gerçek derecesini anlamak gereklidir. Baş Komutana Tula'yı

lanetlerden gerçekten kurtaracak adımlar atması için emir vermek gerekir.”

Lenin, yukarıdaki nota basitçe şöyle yazdı:

“**Kötü sinirlilikten (öfkeden) başka bir şey değil**; - bu plenumda tartışılmadımı; bunu şimdi ortaya sürmek çok garip.” *Memo Trotsky to Central Committee dated 1st October 1919; In: Edited, Pipes R; The Unknown Lenin: From the Secret Archive; New Haven; 1996; p. 73.*

Bu yeni dosyaların editörünün arşivlerden yazdıkları çok şey anlatıyor:

“Troçki'nin Merkez Komite'ye olan notu **iki nedenden dolayı ilgi taşıyor**. Birincisi, Troçki'nin sözde önderliğini yaptığı **Kızıl Ordu'nun operasyonel planlarıyla ne kadar az aşına olduğunu gösterir**. Kızıl Ordu'nun General Denikin'i kesin olarak yenmesi nden (ve Tula'yı kurtarmasından) iki aydan daha az bir süre önce yazılmış olması **Troçki'nin ya Sovyetlerin gerçekten karşı taarruza hazırlıklarından habersiz olması**, ya da onu yanlış anlamış olduğunu ortaya çıkarır..

İkincisi, Lenin'in laubali (alaycı) bir şekilde bu tavsiyeyi reddetmiş olması, onun Troçki'nin askeri yeteneklerine yüksek saygı göstermediğini gösteriyor.”
Ibid; s. 69-70

Hem Lenin'in bu dönem için Toplu Eserleri, hem de “Troçki Yazıları 1917-1922”, [“*The Trotsky Papers 1917-1922*”; Ed J.M.Meijer; 1971; *The Hague*] daha zengin ayrıntılı bir şekilde **Lenin in İç savaştaki olaylardan çok iyi bir şekilde bilgili olduğunu gösterir**. Troçki'yi çeşitli şekillerde yönlendirdiği; ya

da sadece durumu derin bir şekilde anlamak için, durum hakkında tutarlı olan çok özel detaylar istediği aşikardır.

Sonuç olarak, **Lenin'in sık sık Stalin'e danıştığı açıktır.** ve hatta onu Troçki'nin komutasının başarısız olduğu alanlara müdahale etmesini söylüyordu. **Troçki'nin askeri kestanelerini ateşten çıkarmak için Stalin'e başvurmak, Lenin'in bir alışkanlığı haline gelmişti.**

(..)

Kızıl Ordu'nun Başlangıcı

Bolşevik partisinin Askeri Devrimci Komitesi **8 Kasım 1917'de** Petrograd'daki Geçici Hükümeti devirdiğinde, **Halk Komiserleri Konseyi'ni (Sovnarkom) kurdular.** Hükümetin Askerlere ve denizcilere olan borcunu kabul ederek, bir Ordu ve Deniz İşleri Komitesi ni kurdular. **İktidarın ele geçirilmesi ordu ve donanma militanları olmadan asla gerçekleşemezdi:**

“Bolşevikler tarafından hazırlandı, savaş emirlerini hassasiyetle yerine getirdi ve Kızıl Muhafızlarla yan yana savaştı. Donanma ordunun gerisinde kalmadı. **Kronstad Bolşevik Partinin kalesiydi** ve çoktan Geçici Hükümetin otoritesini tanımayı reddetmişti. Kruvazör Aurora silahlarını Kış Sarayında eğitti ve 25 Ekim'de gök gürültüsü Büyük Sosyalist Devrim'in yılı olarak yeni bir dönemde başladı ”; *Editörler: CPSU (B) 'nin CC Komisyonu; “Komünist Parti Sovyetler Birliği'nin (Bolşevikler) Kısa Tarihi”;* Moskova; 1939; s.208.

8 Ekim'de, İkinci Sovyetler Kongresi, Zaten Barış Kararnamesi'ni kabul etmişti:

"Kongre, savaşan ülkeleri barış görüşmelerine izin vermek için üç aydan kısa olmayan bir süre boyunca acil bir ateşkes başlatma çağrısı yaptı "

"Kısa Tarihçe CPSU (B)"; Ibid; s. 209.

10 Kasım'da Lenin, - o zamana kadar hala Birinci Dünya Savaşında Almanya ile savaş halinde olan - İmparatorluk Ordusunu (*savaş durumundan çıkarmak*) demobilize etmek için bir emir imzaladı. Ordu 12 milyon güçlüydü ve Mihail Kedrov, askeri komiseri yardımcısı olarak "demobilize yi" gözlemledi. Sovnarkom'un Barış İçin Çağrısı Aralık ortasında geri kalan savaşan ülkelere herhangi bir cevap almamıştı. Ayrıca, karşı-devrimcilerin askeri güçleri örgütledikleri de belirgindi.

Ordu Komiseri Nikolai Podvoiskii, ilk Narkomvoen (yani Askeri ve Donanma İşleri Komiseri) Bolşevik Parti Askeri Teşkilatı ile yeni bir ordunun oluşumunu tartıştığında Demobilize Kongresi hala devam ediyordu.

Başlangıçta **Kedrov, sadece Bolşevik Partiye "sadakatini kanıtlamış" sanayi işçilerine ve köylülere dayanan bir orduyu savundu.** Sonucunda "proleter bir çekirdeğe sahip emekçi sınıflar, işçiler ve köylülerden" oluşacak bir ordu teklifi kabul edildi. *Soldiers in the Proletarian Dictatorship. The Red Army & The Soviet socialist state 1917-1930"; Ithaca 1990; p.9.*

Ancak 1918 Ocak'ına gelindiğinde, (*Car ordusundan*) ordudan kitlesel kaçmalar yaygındı ve asker komiteleri tek taraflı olarak birlikleri dağıtıyorlardı. **Askerler silahları zimmete geçirdi ve evlerine gitti.** Neyse ki, o zamandan beri **1917'de Sovyetler Kızıl Muhafızları ve milisleri örgütüyorlardı. İşte Bunlar,** Geçici Hükümeti devirirken Bolşeviklerin Askeri Devrimci Komitesi için Devlet Gücünü ele geçirdi. Aynı şekilde, General Petr Krasnov ve eski cumhurbaşkanı Aleksandr Kerensky'nin önderliğindeki karşı

devrimden Petrograd'ı 10 Kasım 1917'de savunan **Kızıl Muhafızlar bunlardı..**

Engels 1870 Paris Komünü bunu gerçekten uygulamaya koyduğunda, **milis benzeri bir orduyu savunmuşdu**. Bu örnekler, Kızıl Muhafızların resmen, halkların milisleri, ordunun bel kemiği haline geldmesini savunan Valentin Trifonov gibi milis liderlerine ilham verdi.

15 Ocak ta, Sovnarkom “Emekçi ve sömürülen halkların Hakları Bildirgesi”ni, tüm emekçilerin silahlanmasını ve bir sosyalist kızıl ordunun oluşumunu ilan eden, Bütün Rusya Kongresinin bir **İşçi-Köylü Kızıl Ordu kurulmasını başardı**.

Aşağıdan hareketle yönlendirilen ordunun, aşağıdan gönüllü bir ordu olması öngörülüyordu:

“Devrimimizdeki her şey gibi, **sosyalist bir ordunun oluşumu da yukarıdan gelen talimatları bekleyemez**. Aşağıdan, halkın kendileri tarafından oluşturulmalı; bu nedenle tüm örgütler - fabrika ve volost 'komiteleri, yerel parti örgütleri, sendikalar, yerel sovyetler ve tüm Kızıl Muhafız personeli - **derhal kendilerine hemen Sosyalist Orduyu örgütleme görevini koymalılar.**”

Atıf yapılan von Hagen; Aynı eser, s.21-22.

Genel model Paris Komünü ve onun tamamen gönüllü olan ordusuydu. Bir subay liderliğinin her konusunu reddeden **Asker komiteleri**, bir subay tabakasının tüm izlerini attılar. Tüm askeri mahkemeler Kasım ayında **Sovnarkom tarafından kaldırılmıştı** ve yerine **yoldaş mahkemeleri** (tovarish-cheskie sudy) getirilmişti. Ayrıca, 1 Aralık 1917'de Petrograd Askeri Bölgesi, her rütbeyi ve rütbeleri ve subaylar için ayrıcalıkları ortadan kaldırdı ve **subayların seçimine başladı**. Bunun üzerine,

şaşırtıcı bir şekilde, İmparatorluk ordusunun 8.000 generali ve subayı Sovyet devletine hizmet etmek için gönüllü olmak isteyecekti. **Bu subaylar büyük bir şüphe ile karşılandı** ve “**askeri uzmanlar**” ifadesi, önceki bağlılıklarına dikkat çekmeden, **uzmanlıklarına işaret etti**. Yeni bir 'komünist' subaylar kolordusu oluşturmak amacıyla, **Sovnarkom**, Aralık ayında Kızıl komutanlar için kurslar başlattı. **1918 sonuna gelindiğinde, ülkede 13.000 kızıl komutan vardı.**

Yeni devlet savunma kuvvetlerinin ilk sınavı, 1918'de Alman ordusunun Kızıl Muhafızlarla savaştığı zaman - Narva'da, Estonya'da oldu. **Merkezi mesleki liderliğin** yokluğunda, ve **Kızıl Komutanların**, seçilen komutanlar tarafından verilenler dışında herhangi bir emri kabul etmeyi reddetmesi durumunda, bozguna uğramak kaçınılmazdı. Bundan hemen sonra, Brest-Litovsk Antlaşması nihayet imzalandı ve **Kızıl Ordu profesyonel standartları benimseme baskısı altındaydı.**

Brest-Litovsk ve Sol Muhalefet

Yeni sosyalist devletin nesnel durumu güvencesizdi. SSCB'nin tek taraflı ilan ettiği Barış'ın, savaşan yabancı ordular tarafından kabul edilmesini sağlamak gerekiyordu:

“Fakat Sovyet Hükümeti'nin konumu, Rusya Almanya ve Avusturya ile savaş halinde olduğu sürece tamamen güvence altında olduğu kabul edilemezdi. **Sovyet gücünü pekiştirmek için savaşın sona ermesi gerekiyordu.** ... Sovyet Hükümeti “bütün savaşan halklara ve onların hükümetlerine adil ve demokratik bir barış için acil pazarlıklar başlatmaları” çağrısında bulundu. Ancak "müttefikler" - **İngiltere ve Fransa - Sovyet Hükümeti'nin teklifini kabul etmeyi reddetti.** .. Sovyet Hükümeti,

Sovyetlerin iradesine uygun olarak, Almanya ve Avusturya ile müzakerelere başlamaya karar verdi. Müzakereler 3 Aralık'ta Brest-Litovsk'ta başladı. **5 Aralık'ta bir ateşkes imzalandı.** ... Alman emperyalistlerinin, eski çarlık imparatorluğunun topraklarının büyük bir kısmını ele geçirmeye ve Polonya, Ukrayna ve Baltık ülkelerini Almanya'nın bağımlı ülkelerine çevirmek amacıyla olduğu, müzakere sürecinde açığa çıktı.

Bu şartlar altında savaşa devam etmek, yeni doğmuş Sovyet Cumhuriyeti'nin **varlığını tehlikeye atmak anlamına gelirdi.** İşçi sınıfı ve köylülük, Sovyet iktidarını güçlendirmek ve yaratacağı bir süreyi güvence altına almak, Ülkeyi düşman saldırısından savunabilecek yeni bir orduyu, Kızıl Orduyu yaratmak için, **zamanın en tehlikeli saldırganı olan Alman emperyalizminin önünden çekilme** ağır barış şartlarını kabul etme zorunluluğu ile karşı karşıya kaldı.”

"CPSU'nun Kısa Tarihi (B)": Ibid; p.215;

Lenin'in Almanya ve Avusturya ile bir ateşkes imzalaması önerisi, Rus ultra milliyetçilerle ittifak içinde **Ultra-Solcuların düşmanlık fırtınasını kışkırttı.** “**Sol Komünistler**” adı altında toplanan **muhalefet, Troçki tarafından yönlendirildi:**

“Menşeviklerden ve Sosyalist-Devrimcilerden, en katıksız Beyaz Muhafızlara kadar, **tüm karşı-devrimciler barışın sonuçlanmasına karşı çılgınca bir kampanya yürüttüler.** Politikaları açık ve net di: **barış müzakerelerini mahvetmek,** bir Alman saldırısını kışkırtmak ve böylece hala zayıf olan Sovyet gücünü ortadan kaldırmak, ve **işçilerin ve köylülerin (siyasi) kazancını tehlikeye atmak.** Bu uğursuz programdaki müttefikler Troçki ve suç ortağı Bukharin, Radek ve Pyatakov ile birlikte Partiye

düşman olan ama "**Sol Komünistler**" adı altında kamufle edilen bir gruba önderlik ettiler. Troçki ve "Sol Komünistler" grubu, Parti içinde Lenin'e karşı savaşın devamını talep eden acımasız bir mücadele başlattılar. Bunlar, **henüz ordusu olmayan genç Sovyet Cumhuriyeti'ni Alman emperyalizminin darbelerine maruz bırakmaya çalıştıkları için** açıkça, Alman emperyalistlerinin ve ülkedeki karşı-devrimcilerin ellerine (*çıkartlarına*) oynuyorlardı.”
“ CPSUB'un Kısa Tarihçesi ” ; Ibid; s.216.

Troçki, Merkez Komite'nin talimatlarına uymamakla, Antlaşmayı imzalamayı reddeden bir kriz yaratırken, Alman emperyalistleri bu provokasyonu SSCB topraklarına daha derin bir şekilde saldırmak için bir bahane olarak kullandılar:

“10 Şubat 1918'de Brest-Litovsk'taki barış görüşmeleri koptu. Her ne kadar Lenin ve Stalin, Parti Merkez Komitesi adına, barışın imzalanmasında ısrar etmiş olsalarda, Brest-Litovsk'taki Sovyet delegasyonunun başkanlığını yapan **Troçki, Bolşevik Parti'nin doğrudan talimatlarını haince ihlal etti.** Sovyet Cumhuriyeti'nin Almanya'nın önerdiği şartlarla **barışı sağlamayı reddettiğini açıkladı.** Aynı zamanda Almanlara Sovyet Cumhuriyeti'nin **savaşmayacağını ve orduyu harekatsızlaştırmaya devam edeceğini bildirdi.** Alman hükümeti barışı (*müzakeresini*) bırakarak saldırıya geçti. Eski ordumuzun kalıntıları Alman birliklerinin saldırısının önünde param parça oldu ve dağıldı. Almanlar hızla ilerledi, muazzam geniş bölgeleri ele geçirdi ve **Petrograd'ı tehdit etti.** Alman emperyalizmi Sovyet topraklarını, Sovyet gücünü devirmek ve ülkemizi sömürmesine dönüştürmek amacıyla istila etti. Eski Çar ordusunun kalıntıları, Alman

emperyalizminin silahlı gücüne dayanamadı ve darbelerin altında durmadan geri çekildi.”

“CPSUB'un Kısa Tarihçesi ” ; Ibid; s. 216.

Neyse ki Narva'daki Kızıl Ordu nun toparlanması, Almanların ilerlemesini “kontrol edebildi”. Bu sonra dan “**Kızıl Ordu'nun doğum günü**” olarak tanındı:

“Sovyet Hükümeti “Sosyalist anavatan tehlikede!” çağrısını yaptı. Ve buna karşılık olarak **işçi sınıfı enerjik olarak Kızıl Ordu alaylarını oluşturmaya başladı**. Yeni ordunun genç müfrezeleri - devrimci halkın ordusu - dışlarına kadar silahlanmış olan Alman çapulculara kahramanca karşı koydu. **Narva ve Pskov** da Alman işgalciler kararlı püskürtmeyle karşılaştı. Petrograd'daki ilerlemeleri kontrol altına alındı. **23 Şubat - Alman emperyalizminin güçlerinin püskürtüldüğü gün - Kızıl Ordu'nun doğum günü olarak kabul edildi.**”

CPSUB'un Kısa Tarihçesi; Aynı eser 217.

SSCB delegelerinin görüşmelerdeki ihanetinin bir sonucu olarak, Troçki, öncekinden çok daha ciddi bir durumdaydı:

“**18 Şubat 1918'de** Partinin Merkez Komitesi **Lenin'in** Alman hükümetine derhal barış yapılmasını öneren bir telgraf gönderme **önerisini onayladı**. Ama Almanlar daha avantajlı koşulları güvence altına almak için ilerlemeye devam ettiler ve sadece 22 Şubat tarihinde Alman hükümeti barış imzalamaya istekli olduğunu ifade etti. Şimdi şartlar **başlangıçta önerilenden çok daha ağırdı**. Lenin, Stalin ve Sverdlov barış kararının lehine bir karar vermeden önce Merkez Komite de **Troçki, Buharin ve diğer Troçkistlere karşı inatçı bir mücadele vermek zorunda kaldı**. Lenin şöyle değerlendirdi; "Bukharin ve

Troçki, aslında Alman emperyalistlerine yardım etti ve Almanya'da devrimin büyümesini ve gelişmesini engelledi." (Lenin, Collected Works, Russ. Ed., Cilt XXII, s. 307.)

23 Şubat'ta Merkez Komitesi, Alman Komutanlığı'nın şartlarını kabul etmeye ve barış anlaşmasını imzalamaya karar verdi. Troçki ve Buharin'in ihaneti Sovyet Cumhuriyeti'ne çok pahalıya mal oldu. Letonya, Estonya, Polonya Almanların eline geçti; Ukrayna, Sovyet Cumhuriyeti'nden koptu ve Alman devletinin bir uyuğuna dönüştürüldü. **Sovyet Cumhuriyeti, Almanlara tazminat ödemeyi taahhüt etti."**

"CPSUB'un Kısa Tarihçesi " ; s. 217.

Sol Muhalefet ile anlaşmazlıklar nedeniyle, Lenin bir Barış Anlaşması imzalamaması kararının onaylanması ya da onaylanmaması için **Yedinci Parti Kongresine geri getirilmesinde ısrar etti:**

"Partinin barış konusundaki son kararını alabilmesi için, Yedinci Parti Kongresi toplantıya çağrıldı. **Kongre 6 Mart 1918'de açıldı.** Bu, Partimizin iktidara gelmesinden sonra **yapılan ilk kongre oldu.** Buna 145.000 Parti üyesini temsil eden oy kullanan 46 delege, söz hakkı olan ama oy hakkı olmayan 58 delege katıldı,... Brest-Litovsk Barış'taki bu kongrede yaptığı açıklamada, Lenin "**Sol Muhalefetin oluşturulması nedeniyle, partimizin tecrübe ettiği bu ciddi kriz, Rus Devriminin yaşadığı en tehlikeli kriz olmuştur.**" diyordu. (Lenin, Selected Works, Cilt VII, ss. 293-94).

Lenin'in Brest-Litovsk Barışı konusunda önerdiği karar, 4 çekimser oy, 12 karşı oy a karşı 30 oyla kabul edildi... .

Bu kararın kabul edilmesini takip eden günde, Lenin, “Tehlikeli Bir Barış” başlıklı bir makale yazdı.

"Barış şartları dayanılmaz derecede şiddetli. Bununla birlikte, tarih kendisine ait olacaktır. . . . Organize , organize , organize olmak için çalışmaya başlayalım. Tüm denemelere rağmen, gelecek bizimdir. "

(Lenin, Collected Works, Russ. Ed., Cilt XXII, s. 288.)”

“CPSUB'un Kısa Tarihçesi”; Ibid; s.218.

Açıkçası, anlaşma bir geri çekilme idi. Fakat buna ihtiyaç vardı ve Brest-Litovsk Antlaşması'nı imzalamanın sonucu neydi?

“Brest-Litovsk' Barışı Partiye Sovyet gücünü pekiştirmek ve ülkenin ekonomik hayatını örgütlemek için bir süre verdi. **Barış emperyalist kamp içindeki çatışmalardan yararlanmayı** (hala devam etmekte olan İtilaf ile Avusturya ve Almanya savaşı) düşmanın güçlerini parçalamayı, bir Sovyet ekonomik sistemini örgütlemeyi ve bir Kızıl Ordu oluşturmayı **mümkün kıldı**. Barış, proletaryanın köylülüğün desteğinin korumasını ve İç Savaş'ta Beyaz Muhafızların generallerinin yenilgisi için güç kazanmasını mümkün kıldı.”

“CPSUB'un Kısa Tarihçesi”; Ibid; s. 219.

Profesyonel Bir Kızıl Orduya İlk Adımlar

Bu zorlanan “soluklanma” nın ardından, Sovnarkom orduyu yeniden düzenlemeye başladı.

“Narva yenilgi, savunma konularında komün ilkelerinden ilk geri çekilmeyi işaretledi.”

Von Hagen M; ”Soldiers in the Proletarian Dictatorship”; Ibid; p. 64.

Yeniden örgütlenmenin bir parçası olarak, Collegium yerine Lev Troçki ordunun baş komutanı olarak atandı. Bu nedenle, **Troçki, Podvoiskii'nin ardından ikinci** Bolşevik Savaş Komiseri idi.

Eğitimli komünist komutanların kıtlığını göz önüne alarak, **Troçki**, Sovnarkom’un **eski Çarlık subaylarının askere alınmasının** onaylanmasını garantileme adımını attı.. Kuşkusuz bu doğrudu. **Yanlış olan** denetim eksikliği ve **politik kadrolar yerine bu elemanların yeğ tutulmasıydı**. Kaçınılmaz olarak bu, asker komiteleri ile çatışmaya neden olacaktı. **Troçki**, Kızıl Ordu’daki tüm komutanların sadece üst rütbeli komutanlar tarafından atanacağını belirten Tüm Rusya Merkez Yürütme Komitesine (VtsIK) **itiraz etmek zorundaydı**. Ancak bu uzlaşmaya bile hala direnildi ve seçilmiş komutanlar 1919'a kadar hala pozisyondaydı. “İkili komuta” (dvoenachalie) olarak bilinen bu uzlaşmada, her bir komutanın siyasi bir eşdeğeri olması gerekiyordu - komiser ve her emrin her ikisi tarafından imzalanması gerekiyordu. Rusya Komiserleri Komiserlik Bürosu (Vsebiurvoenkomb) **asker komitelerini ordudaki otoriteyi sağlamada bir engel olarak tanımladı** ve onların dağıtılması için harekete geçti.

Bolşeviklere Karşı İçte ve Dışta Genel güçlerin dağılımı

SSCB'nin kapitalist devletler tarafından kuşatılması, doğrudan veya dolaylı olarak karşı devrimci beyaz güçlere yardım eden yabancı saldırıların SSCB'ye girmesini kolaylaştırdı.

“1919 yazında, savaş ilanı olmadan, on dört devletin silahlı kuvvetleri Sovyet Rusya topraklarını istila etmişti. İlgili ülkeler:

Büyük Britanya, Sırbistan, Fransa, Çin, Japonya, Finlandiya, Almanya, Yunanistan, İtalya, Polonya ABD, Romanya, Çekoslovakya, Türkiye.

Sovyet karşıtı işgalcilerle yan yana savaşarak, Rus halkının devirdiği feodal aristokrasiyi yeniden inşa etmeye çalışan eski Çarlık generallerinin önderliğindeki karşı-devrimci Beyaz ordulardı.” *Sayers M & Kahn AE; The Great Conspiracy”; Boston; 1946; p.79.*

Devrilmiş toprak sahibi sınıflar, Bolşeviklerin yenilgisine uğrayan Batı ile komplo içindeydiler:

“Ekim Sosyalist Devrimi tarafından devrilen Rus toprak ağaları ve kapitalistler, Sovyet Topraklarına karşı müdahale amacıyla ordunun örgütlenmesi için diğer ülkelerin kapitalistleriyle görüşmeye başladı. .... Sovyet Hükümeti **Sosyalist ana vatanı tehlikede ilan etti** ve halkını anavatanını savunmada harekete geçmeye çağırdı. Bolşevik Parti, yabancı işgalcilere ve burjuvazi ve Toprak Ağaları Beyaz Muhafızlara karşı vatansever bir savaş için işçi ve köylüleri etrafında topladı.”

*Alexandrov GF et al: "Joseph Stalin – A Short Biography";
Moscow 1952; p.59*

Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin ardından, Rus topraklarında çeşitli askeri birlikler mahsur kaldılar. Çek alayı, trenlerde evlerine doğru gidiyordu. Fakat **Troçki'nin onları Kızıl Ordu'ya dahil etme provokasyonu**, ve onları Batı emperyalist ajanlarıyla olan önceki temasları, **İç Savaşın ilk kurşunlarından olma kıvılcımını başlattı**. Komplo, saldırıların zamanlaması nedeniyle kendisini açıkça gösterilmiştir:

“Çekoslovakların isyanı ..... Volga'da 23 şehirdeki Beyaz Muhafızlar ve Sosyalist-Devrimciler tarafından planlanan ayaklanma, Moskova'daki Sol Sosyalist-Devrimcilerin isyanları, ve Murmansk'taki İngiliz birliklerinin inmesiyle **aynı zamana denk geldi.**” *Alexandrov Ibid; s. 59-60.*

Böylece daha 1918'in ilk yarısında, Sovyet iktidarını devirmeye hazır iki belirgin güç biçimlendi, bunlar, yabancı Antant emperyalistleri ve içerdeki karşı-devrimciler...Sovyet iktidarına karşı mücadelenin şartları, iç te ve dıştan bu iki anti-Sovyet gücün birleşmesini gerektirdi.. Ve bu birleşme 1918'in ilk yarısında gerçekleştirildi.....İngiltere, Fransa, Japonya ve Amerika'nın emperyalistleri, savaş ilan etmeksizin askeri müdahaleye başladılar -müdahalenin, bir savaş, Rusya'ya karşı bir savaş, hem de en kötü türden bir savaş olmasına rağmen.

Bu “uygar” çapulcular gizlice ve sinsice Rusya kıyılarına geldiler ve Rusya topraklarına asker çıkardılar...İngiltere ve Fransa, Kuzey Rusya'ya asker çıkardılar, Arhangel ve Murmansk'ı işgal ettiler, yerel Beyaz Muhafız ayaklanmasını desteklediler, Sovyet iktidarını devirdiler ve bir Beyaz Muhafız **“Kuzey Rusya Hükümeti” kurdular**. Japonlar Vladivostok'a asker çıkardılar, Maritime

Provincini (*eyaletini*) ele geçirdiler, Sovyetleri dağıttılar ve devamında burjuva düzenini yeniden inşa edecek olan **Beyaz Muhafız isyancılarını desteklediler.**

Kuzey Kafkasya'da, İngiliz ve Fransızların desteği ile, General Kornilov, General Alekseyev ve General Denikin, Beyaz Muhafız “Gönüllü Ordusu”nu oluşturdular, Kazak üst sınıflarını ayaklandırdılar ve Sovyetlere karşı düşmanlığı başlattılar.

Don da General Kraznov ve General Mamontov, Alman emperyalistlerinin gizli desteği ile (Almanlar, Almanya ile Rusya arasındaki barış anlaşması yüzünden onları açıkça desteklemekten çekindiler), Don Kazaklarının isyanını başlattılar, Don bölgesini işgal ettiler ve Sovyetlere karşı düşmanlığı başlattılar.

Orta Volga bölgesinde ve Sibiryada, İngiliz ve Fransızlar Çekoslovak Kolordusunun ayaklanmasını kışkırttılar. **Savaş esirlerinden oluşan bu kolordu** Sibiryaya ve Uzak Doğu üzerinden memleketlerine dönmek için Sovyet Hükümetinden izin almışlardı. Fakat yolda, Sosyal-Devrimciler ve İngilizlerle Fransızlar tarafından Sovyet iktidarına karşı bir isyan için kullanıldılar. Sosyal-Devrimcilerin etkisi altındaki Volga bölgesinde Kolordunun isyanı, Sibiryadaki Kulaklar ile Votkinsk ve İjevsk'teki işletmelerin işçilerinin isyanı için bir işaret oldu. Volga bölgesinde ve Samarada Beyaz Muhafız Sosyal-Devrimci hükümeti, Omsk'ta da Sibiryaya Beyaz Muhafız hükümeti kuruldu." *“Short History of the CPSU(B)”*; p. 226.

Bolşeviklerin karşı karşıya kaldığı Üç Cephe ve aynı zamanda İç Savaş'ın üç ana dönemi vardı:

“Savaş, üç ana cephede savaşıldı - **doğu, güney ve kuzeybatı.** Ayrıca kabaca **üç döneme ayrılabilir.**

İlk dönem Devrim'den Ateşkes'e kadar sürdü. Çatışma, Rus gruplarının muhalefetiyle başladı, asıl güç, Don bölgesinde daha sonra Sibirya'daki Çekoslovak Lejyonunun katıldığı yeni kurulan Gönüllü Orduydü. Doğuda ayrıca iki Bolşevik karşıtı idare; Samara'da Komuch ve Omsk'ta merkezlenmiş olan milliyetçi Sibirya hükümeti vardı. Bu ilk dönemdeki çatışmaların çoğu düzensizdi, akışkan ve hızla değişen bir stratejik sahnenin ortasında, sadece küçük grupları içeriyordu. Başlıca düşmanlar, basitçe **Çek Lejyonu olarak bilinen Çekoslovakyalılar ve Bolşevik yanlısı Letonyalıları**.

İkinci dönem Savaşın kilit aşamasıydı, sadece **Mart-Kasım 1919** arasında sürdü. İlk başta güneyden ilerleyen Beyaz ordular (Anton Denikin), kuzeybatı (Nikolai Nikolaevich) Yudenich) ve doğusu (Aleksandr Vasilevich Kolchak), yeni Kızıl Ordu'yu geri zorlayıp Moskova'ya doğru ilerleyerek başarılı oldular. Ancak..Kızıl Ordu Kolçak kuvvetlerini Haziran da, Denikin ve Yudenich ordularını Ekim de geriletirdi. Kolchak ve Denikin'in savaş gücü, neredeyse aynı anda, kasım ortasında kırılmıştı.

Çatışmanın **son dönemi**, Kırım'daki Beyaz kuvvetlerin uzamış yenilgisiydi. Petr Nikolaevich Wrangel, Denikin ordularının kalıntılarını topladı ve Kırım'daki konumlarını güçlendirdi. 1919'dan itibaren Polonya-Sovyet savaşında Polonya'da savaşan Kızıl Ordu ile (ya da daha erken) Beyazlar, bu **savaş sona erene kadar görevlerini sürdürdüler**. Kızıl Ordu'nun bütün gücü onlara yaklaştığında, kısa sürede güçleri yetmeyecek duruma geldiler ve geri kalan birlikler 1920'de Konstantinopolis'egönderildi. <http://www.nationmaster.com/encyclopedia/Russian-Civil-War>

Tüm bu askeri tehditler, **profesyonel bir ordu yolunda daha fazla adım atmaya zorladı** ve 22 Nisan 1918'de VtsIK, tüm işçiler ve köylüler için zorunlu bir askeri eğitim kararı verdi.

"Parti, ülkeyi silahlı kamp ilan etti ve ekonomik, kültürel ve siyasi yaşamını savaş düzenine göre konumladı. Sovyet Hükümeti "**Sosyalist anavatan tehlikede!**" açıklamasını yaptı, ve bütün halkı onu savunmaya çağırdı. Lenin, "**Herşey cephe için!**" sloganını başlattı - ve yüzbinlerce işçi ve köylü Kızıl Ordu'ya gönüllü oldu ve cephe için yola çıktı."

"Short History USSR"; Ibid; p. 228

Von Hagen, şu rakamları onaylıyor; 500.000'den fazla yeni asker ve The Universal Military Training Demonstration (Vsevobuch) tarafından eğitilen 700.000'den fazla vatandaşı alıntı olarak veriyor.

Vsevobuch, L. E.Mar'iasin tarafından yönetiliyordu. **Düzenli bir ordudan ziyade gönüllü bir milis modelini elinde tuttu.** Ancak Doğu'da İç Savaş patlak verdiğinde - yabancı birlikler Vladivostok'a ve Kuzey'e indi - Bolşevik karşıtı güçlerin yükselişi VtsIK'i zorunlu kıldı. Ancak bu, savaştan bitkin bir köylülük ve hatta proleterlikte zor bir görevdi. Kırsal kesimde gıda krizleri geliştikçe, isyanlar daha sık olamaya başladı.

Bu kriz geliştikçe VtsIK ordunun moral krizi çözmede, **siyasi komiserin hayatı unsur olduğunu fark etti.** Haziran ayında düzenlenen ilk Rusya Komiserleri Kongresi, şunları vurguladı:

"Komiser, Sovyet iktidarının doğrudan temsilcisi ve dolayısıyla dokunulmaz bir kişi olduğunu ilan etti. Resmi sorumluluğunu yerine getirirken bir komiser aleyhine yapılan herhangi bir hakaret veya diğer şiddet eylemi **"Sovyet rejimine karşı en ciddi suç"** la

eşdeğerti. Komiserler tüm yoldaş mahkemeleri ve ordunun “kültürel aydınlanma hayatı” üzerinde kontrol talep etdi”
Von Hagen Ibid s. 32.

Nikolaii Podvoiskii Liderliğinde, Vesbiurvoenkom ve Vsevobuch, Komiserlerin bu yeni otoritesini uygulamaya koymanın aracı oldular. **Beşinci Sovyetler Kongresi,** Temmuz 1918'de, Sol Sosyal Devrimciler tarafından yönetilen **Moskova ayaklanmasının ortasında gerçekleşti.** Neyse ki bu isyan kısa sürede bastırıldı. Kongre, “Sovyet Hükümetinin Acil Görevleri” adlı makalesinde **Lenin'in getirdiği çalışma disiplininin temaları ile uyumlu olarak,** Kongre, Kızıl Ordu'nun yeni ilkelerini yeniden doğrulamak için harekete geçti:

“Zorunlu hizmet, merkezi gösteri, ve yerel özerklik ve keyfi geçici yapılara son verilmesi, **askeri uzmanların işe alınması;** hainler için ölüm cezası, ve devamında (Çar) askeri uzmanların ve komiserlerin önemli statüsünün yerine geçmesi için Kızıl Komutanlar birliğinin oluşturulması ..”*von Hagen Ibid s. 34.*

Bu dönemde “Savaş Komünizmi” olarak bilinen şey yürürlüğe girdi. Bu tahıl ve diğer bir kaç sanayinin tekeliydi. Terim, Bolşeviklerin siyasi eylemleriyle Beyaz karşı-devrimcilerin kucakladığı savaş koşulları arasındaki bağlantıyı vurgulamaktaydı:

“Sovyet Hükümeti, Savaş Komünizm’ni yürürlüğe koydu. Ordu ve tarımsal nüfusu tedarik edecek ihtiyaçları toparlamak için, **büyük sanayiye ilave olarak,** orta ve küçük sanayiye de kontrolü altına aldı. Tahıl ticaretine devlet tekeli uygulamasını getirdi, özel tahıl ticaretini yasakladı ve ordunun ve işçilerin beslenmesi için tahıl depolayabilmek amacıyla, köylülerin elindeki bütün üretim fazlası kaydedileceği ve bunların devlet tarafından sabit fiyatla satın

alınacağı teslimat yükümlülüğünü getirdi. Son olarak bütün sınıflara genel çalışma hizmeti zorunluluğu uygulamasını getirildi. **Burjuvaziye fiziki çalışmayı zorunlu kılarak** ve böylece işçilerin cephe için daha büyük önem taşıyan diğer görevlere ayrılmasını sağlayarak, Parti ilkeye pratik gerçeği veriyordu "

“Short History of the CPSU(B); Ibid; p.229.

Kongrede ki bu doğrudan askeri adımlar büyük ölçüde Troçki tarafından da tercih edildi. Ancak daha sonraki **çatışmaların tohumları, Troçki'nin, Komiser yerine eski Çarlık subaylarını destekleme eğilimi** nde yatmaktaydı.. **Troçki'nin ordu önderliği** hala çok fazla muhalefetle karşı karşıyaydı.

Savaş Komiseri olarak Troçki

Troçki'nin liderliğine ana muhalefet onun **Eski Çarlık ordusu uzmanlarını** tercih etmesi, ve onun bu uzmanlarının otoritesini sorgulamaları nedeniyle, **Komiserlere yönelik saldırıları** etrafında toparlandı. Troçki nin güvenilirliğine, **eski Çarlık Generali Mihail Murav'ev'in ihaneti yardım etmedi:**

“Temmuz ayında, **Batı Cephesi komutanı Murav'ev,** Moskova'da yakın zamanda olan Sol SR ayaklanması ile dayanışma bayrağı altında, **Sovyet iktidarına karşı bir isyan başlattı. Murav'ev otoritesini kötüye kullandığı için** zaten önceden bir kez tutuklanmıştı; **Troçki, Muravev in sadece serbest bırakılmasını değil, Doğu Cephesi'nin komutasına atanmasını düzenlemişti.** Murav'ev ikinci tutuklanmasına direnince **öldürüldü** 6-7 Temmuz 1918'de Moskova'da Sol SR ayaklanmasını daha yeni bastıran Letonya piyade bölümü kahramanı **Iokaim Vatsetis,** Murav'ev in yerine geçmek ve Doğu Cephesini yeniden düzenlemek için Simbirsk'e doğru yola

koyuldu. **Vatsetis** oraya ulaştığında Komuta Merkezinde bürokratik kaos u buldu.... **Vatsetis** Yüksek Askeri Konsey ini - **yani Troçki yi** ve Genelkurmay Başkanı Mihail Bonch-Bruevich i - **Sovyet Rusya'yı "tamamen savunmasız" durumuna düşürmekle suçladı ."** *Von Hagen Ibid; s. 37.*

Troçki'nin güvenilirliğindeki düşüşüne verdiği cevap onu komiserlere sevdirmede. **Troçki, komiserleri askeri disiplini aşındırmakla suçladı.** 1918'de **Komiser Panteleev'in kurşuna dizilmesini emrettiğinde,** daha fazla eleştiriyi üzerine çekti:

"Troçki'nin otoritesi, Murav'ev olayının ardından belirgin şekilde **azaldı.** Ordunun düşük performansından **komiserleri suçlayarak, Eleştiriyi kendisinden ve (eski Çar) askeri uzmanlardan saptırmaya çalıştı;** ancak, komiserlerden birisini Askeri mahkemeye verip, kurşuna dizdikten sonra, **komiserlerin kalıcı düşmanlığını kazandı.** Birimlerin izinsiz geri çekilmesi durumunda ilk önce komiserlerin kurşunlanacağı konusunda Komiserleri bir hafta önce uyarmasına rağmen, Komiser **Panteleev in kurşuna dizilmesi saflarda şok dalgaları yarattı.** Troçki hızlı bir şekilde **siyasi güvenilirlik yerine askeri uygunluğu öne çıkaran** ve artan sayıda onu çevreleyen **(eski Çarlık) askeri uzmanları** dinleyen bir komutan olarak ün kazandı. " *Von Hagen; Ibid; s. 37.*

"Troçki, disiplini kurma konusunda gurur duymasına rağmen, gerçekte, **Vatsetis'in Doğu Cephesi'ne ulaşmasından sonra,** sabotaj ve ihanet davalarına bakan birkaç askeri mahkeme kuruldu. " *(von Hagen Ibid; s. 37).*

O zaman bile, Cheka özel soruşturma kuvvetleri [Tüm Devrim ve Sabotajlarla Mücadele Komitesinin Olağanüstü Rus Komisyonu]

ve Beyaz güçleri yenmek için ölüm cezasının uygulamaya konması gerekiyordu:

“Bazı **askeri uzmanların ihaneti** ve çoğu zaman zayıf moral ve yeni askerlerin savaşma kabiliyeti, Kızıl Ordu'nun yaz aylarındaki Beyazların ilerlemesini durdurmasını engelledi. **Ölüm cezası ve cephe mahkemeleri ve Cheka'nın özel müfrezelerinin getirilmesi, akışın yönünü değiştirmeye başladı.**” *Von Hagen Ibid; s. 38.*

15 Ağustos sonunda bile, Troçki, **Lenin'e** şu şekilde güvence vermeyi gerekli buluyordu:

“Ben birliklerimizin iyi olduğunu ve kararlılıkla savaştıklarını bir kez daha teyit etmenin gerekli olduğunu düşünüyorum....organizasyonumuz konusunda büyük bir gelişme sağladık ... (ama) komuta aygıtı zayıf. Dolayısıyla aksilikler ve zaman zaman panik sebepsiz vb “nedenlerle geri çekiliniyor” *Message Trotsky to Lenin; In Meijer Ibid; p. 81*

Bu güvenceye rağmen, Lenin ertesi gün Skljanski'nin (Troçki'nin ikinci komutası) ordusunda “yanlış uygulamalara ve suç işlemlerine” saldırmalarını **ısrar eden mesaj gönderiyordu** (Meijer Ibid; s. 83);

ve **18 Ağustos'ta Lenin:**

“Kazan a karşı operasyonun yavaşlamasından şaşkına döndüm ve alarm landım”. Özellikle kötü olan, düşmanı **topçunuzla** tamamıyla imha etmek için mümkün olan en iyi fırsatı bulduğumuzun raporudur.”
Message Lenin to Trotsky; in Meijer Ibid; p. 91.

Troçki'ye karşı, tekrar tekrar, defalarca çok sayıda komiser ve Kızıl Komutan lar tarafından **kör bir şekilde eski Çarlık eski generalleri tercih ettiği** suçlamaları yapıldı. Bu konuda Pravda'da bir Merkezi Yürütme Komitesi üyesi, **A.Kamenskij'i tarafından yayınlanan bir makalenin ardından** , Trotsky daha da fazla (*kendini*) savunmak zorunda kaldı. Kamenskij bir Troçkistti ve bu nedenle, onu burada baltalamak için herhangi bir olası 'Stalinist' girişimden (*bahsedilemez*) hiçbir "saman" yapılamaz." (*See Letter to the Central Committee of the Russian Communist Party by Trotsky of December 25th 1918; in Miejer Ibid; p. 205-209; & footnote no.1*).

Çaresiz bir atmosferde idi, pek çok cephede kayba uğrandı, Merkez Komitesi çok sayıda **Komünist Parti üyesini** çağırılmaya başladı ve sadece **Eylül ayında:**

“Kızıl birlik ilk defa olarak Beyazın ilerlemesini durdurdu. Merkez Komitesi Eylül zaferlerini, **Komiserler, komutanlar ve diğer Kızıl Ordu mensupları** olarak cepheye gönderilen **Parti üyeleri tarafından üstlenilen enerjik örgütlenme çabalarına atfetti” Aynı eser 3.**

Eylül ayına kadar bile durum gergin kaldı. Sovyet Hükümeti tüm ülke için sıkıyönetim kararı aldı. Doğu cepheleri başarılı olmuş olmasına rağmen, hemen ardından **Güney, General Anton Denikin Beyaz orduları komutasında patlak verdi.**

Ekim ve Aralık 1918 tarihleri arasında tüm İç Savaşın en büyük askere alımında 1.134.356 kişi çağrıldı.

Stalin'in Tsaritsyn'deki Güney Cephesi Misyonu

Stalin güneye gönderilmeden önce, Doğu'daki hareketsizliğe ve özellikle Almanların Rostova'ya olan tedarik hatlarını kontrol eden Certovo İstasyonu'nu ele geçirme girişimlerine dikkat çekmişti. Sovnarkom'un girişimiyle, Stalin, Certkovo'nun yakalanması sorumluluğuyla görevlendirildi. (*Meijer JM Editör ve Annotator, "The Trotsky Papers 1917-1922"; Lahey 1964; s. 43*).

Troçki nin komutası altında Doğu komutasındaki ciddi eksikliklerin delilleri göz önüne alındığında, Güney Cephesi, **kendi devrimci askeri konseyi** ile Cumhuriyet Devrim Askeri Konseyi tarafından kuruldu:

“Bir askeri uzman, eski general Pavel Sytin ve üç komiser; J.V. Stalin, Kliment Voroshilov ve Sergei Minin. Neredeyse anında askeri uzmanlar ve komiserler arasında çatışmalar çıktı.” *von Hagen Ibid s. 39*.

"Mayısın sonunda Sovnarkom, Stalin'i Rusya'nın güneyinde tedarikin sorumluluğunu yüklemiş ve ona olağanüstü güçler vermişti." *Meijer JM; Ibid; 1 no'lu dipnot. 49*.

Bu tartışmalı misyonun içeriğini (o zaman ve şimdi) kavramak önemlidir. Tsaritsyn (*daha sonra Stalingrad olarak adlandırılır*) SSCB devleti, Ukrayna ve Sibirya için **iki tahıl ambarına açılan bir geçitti**:

“Moskova ve Petrograd'daki işçiler günde sadece iki ons (*60 gram*) ekmek alıyorlardı. Cumhuriyet, Ukrayna ve Sibirya'nın ambarlarından (*bağlantıları*) kopartılmıştı. Güneybatı, Volga bölgesi ve Kuzey Kafkasya, tahıl elde edilebilecek olan tek alanlardı, ve onlara giden yol, Tsaritsyn den geçen Volga yolu ile sağlanabilirdi. Sadece, **tahıl**

tedarik ederek devrim kurtarılabilirdi. ... **Stalin**, Güney'de gıda kaynaklarının mobilizasyonunu yönlendirmek için CC (merkez Komitesi) tarafından verilen olağanüstü bir otorite ile **Güney'e gitti**. 6 Haziran 1918'de Stalin Tsaritsyn'e ulaştı.... **Tsaritsyn'in ele geçirilmesi**, cumhuriyeti en son tahıl tedarik kaynaklarından ve Bakü'nün petrolünden mahrum edecekti, ve Beyazların Don bölgesindeki karşı devrimcileri, Moskova'ya doğru genel saldırıda, Kolçak ve Çekoslovaklı karşı-devrimcilerle birleştirecekti.”

Alexandrov Ibid; pp. 60-61.

“**Alman emperyalistleri**, Sovyet Rusya'yı tecrit etmek, zayıflatmak ve yok etmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Ukrayna'yı Sovyet Rusya'dan kopardılar, - doğru, Ukrayna Rada'sı ile yaptıkları bir “anlaşma” uyarıncaydı - Rada'nın isteği üzerine birliklerini Ukrayna'ya getirdiler ve Sovyet Rusya ile her tür bağlantıyı sürdürmeyi yasaklayarak, Ukrayna halkını insafsızca soymaya ve ezmeye başladılar. Trans-Kafkasya'yı Sovyet Rusya'dan kopardılar, Gürcü ve Azeri milliyetçilerinin isteği üzerine Alman ve Türk birlikleri gönderdiler, ve Bakû ile Tiflis'te sahiplik oynamaya başladılar. Don da Sovyet iktidarına karşı bir isyan çıkartmış olan General Kraznov'a, açıkça olmamakla birlikte, bol miktarda silah ve erzak sağladılar. **Sovyet Rusya, en önemli yiyecek, hammadde ve yakıt kaynaklarından yoksun kaldı.**”

Short History CPSU(B) p.227-8

Ancak Beyaz General Krasnov'un Moskova'yı arkadan kesme amacı yerine getirilmedi:

“Ülkemiz zor durumda bulunmasına ve **genç Kızıl Ordu** henüz sağlamlaştırılmamış olmasına rağmen, **alınan**

savunma tedbirleri kısa zamanda ilk meyvelerini verdi. General Kraznov, ele geçirilmesini garanti olarak gördüğü Tsaritsyn den geri püskürtüldü ve Don'un öte yakasına sürüldü. General Kornilov Kızıl Ordu'ya karşı savaşırken öldürülürken, General Denikin'in operasyonu, Kuzey Kafkasya'da küçük bir alanda kaldı. Çekoslovaklar ve Beyaz Muhafız-Sosyal-Devrimci çeteleri Kazan dan, Simbirsk ve Samara'dan atıldılar ve Urallara sürüldüler. Yaroslavl'da Beyaz Muhafız Savinkov tarafından yönetilen ve Moskova'daki İngiliz misyonunun başı Lockhart tarafından örgütlenen isyan bastırıldı ve Lockhart ın kendisi tutuklandı. **Uritski yoldaşı ve Volodarski yoldaşı öldüren ve Lenin'e karşı canice bir suikast teşebbüsünde bulunan** Sosyal-Devrimciler, Bolşeviklere karşı uyguladıkları Beyaz teröre misilleme olarak bir Kızıl teröre maruz bırakıldılar ve Orta Rusya'nın önemli tüm şehirlerinde yok edildiler." *"Short History CPSU(B)"; Ibid; p.227-8; 228-229.*

Ayrı bir web ekinde, Stalin'in Lenin ile Tsaritsyn'deki duruma ilişkin tam yazışmasını yayınladık; ama burada sadece **Stalin'in Tsaristyn olaylarına karışmasının**, tedariklerin geri cepheye ulaşmasını engelleyen, yolsuzluk ve açık düzensizlik sorunlarıyla ilgili olarak, ne ölçüde olduğuyla ilgili alıntı yapacağız:

"Altı'sında Tsaristyne ulaştım. Ekonomik yaşamın bütün alanlarındaki karışıklığa rağmen, düzen kurulabilir.

Tahıl tekeli ve sabit işlem Tsaristyn, Astrahan, ve Saratov'da Sovyetler tarafından kaldırıldı, kaos ve karaborsa vurgunculuğu var. Tsaristyn'de **kart sistemi ve sabit fiyat uygulaması emniyete alındı.** Aynı şey Astrahan ve Saratov' da da yapılmalı, aksi taktirde bütün tahıl, bu vurguncu kanallardan uçup gidecek. Merkez Yürütme Komitesi ve

Halk Komiserleri Konseyi, bu Sovyetlerden, karaborsa vurgunculuğuna son vermelerini talep etmelidir. Collegium un çoğulculuğunun ve Devrim Komiteleri'nin çabaları nedeniyle demiryolu taşıma parçalanmış. Özel komiserler atamak zorunda kaldım; kurulların protestoları na rağmen, **komiserler şimdiden düzen kuruyorlar.** Komiserler, çeşitli yerlerde, varlığından haber olmayan yerlerde lokomotif yığınları buluyorlar. Araştırma, Tsaristyn-Povorino-Balaşov-Kozlov-Ryazan-Moskova hattında, günde sekiz ya da daha fazla transit trenin yollanabileceğini gösterdi. Şimdi Tsaristyn'de trenleri toparlamakla meşgulüm. Sekiz güne kadar bir "tahıl haftası" ilan edeceğiz ve Moskova'ya hemen bir milyon pud (*16 milyon kilo*) tahıl göndereceğiz.” *Stalin JV: Telegram to V.I.Lenin; Dated June 7th, 1918; In “Works”; Volume 4; p. 118-119; Moscow 1953.*

Stalin, Troçki'nin yönetimini doğrudan Lenin'e şikayet etti:

“Yoldaş Lenin, Sadece birkaç söz.

1- Eğer Troçki, düşünmeksizin sağa sola itimatname dağıtacaksa - Trifonov'a (Don Bölgesi), Avtoriomov'a (Kuban Bölgesi), Koppe'ye (Stavropol), (tutuklanmayı hak eden) Fransız misyonu üyelerine vb. - o zaman bir ay içinde burada, Kuzey Kafkasya'da her şeyin yıkılacağı ve bu bölgeyi kesin olarak kaybedeceğimiz rahatça söylenebilir. Troçki, bir zamanlar Antonov yaptığı aynı şekilde **davranıyor. Onun kafasına,** yerel (*görevli*) insanların bilgisi olmadan hiçbir atamanın yapmaması gerektiğini, aksi taktirde bunun sonucunun Sovyet iktidarını gözden düşüreceğini **sokun.**

2- Eğer bizim pilotlar ve uçak, tank ve altı inçlik toplar a sahip olmamıza müsaade etmezseniz, o zaman Tsaristyn cephesi uzun bir süre için kaybedilecektir.

3- Güney'de tahıl çok, ama bunu alabilmek için, transit geçen birliklerden, ordu komutanlarından vb tarafından engellenmeyen, düzgünce işleyen bir aygıt a ihtiyacımız var. Dahası, askeriye, beslenme görevlilerine yardım etmelidirler. **Besin maddeleri sorunu doğal olarak askeri sorunla bir biriyle bağlantılıdır.** Görevin çıkarı için, askeri yetkilere ihtiyacım var. Bu konu üzerine daha önce zaten yazdım, fakat cevap almadım. Peki öyleyse, o zaman ben, formalite olmaksızın, çalışmayı mahveden ordu komutanlarını ve komiserleri görevden kendim alacağım. Görev bana bunu emrediyor, ve şüphesizki, **Troçki'den gelecek bir kağıt parçasının yokluğu, bunu yapmaktan beni alıkoymayacaktır.**"

July 10th: Stalin JV: Letter to V.I.Lenin; in Works Volume 4; Ibid p. 123.

Stalin, "askeri uzmanlar" a karşı dengesizliği düzelterek, durumu değiştirdi:

“Tsaritsyn-Gaşun cephesinin bir olumlu yanı, bölük ilkeleri nedeniyle olan karışıklığın tamamen ortadan kaldırılması ve (Kazakların, ya da da İngiliz ve Fransızların koyu taraftarı olan) **sözüm ona uzmanların zamanında iş başın dan uzaklaştırılmaları**, birliklerin sempatisini kazanmamızı ve onlarda demirden bir disiplin kurmamızı mümkün kıldı. “*Letter to Lenin dated August 4th 1918; Works Stalin; Ibid; p. 126.*

6 Eylülde gelindiğinde Tsaritsyn için saldırı başarıya ulaştı. (*Stalin 'Works'; Volume 7 Telegram to Council of Peoples Commissars; Volume 4; p. 131.*)

Yani, **Stalin geldikten sonra** olayların olumlu yönde değiştiği, **Troçki'nin kendi gazetelerinde kabul edilmektedir, gerçi dolaylı olarak.**

7 Haziran'da Stalin, Lenin ve Caricyn'den (Tsaristyn) **“tövbekarsız bir Troçkist”** [*Meijer Ibid dipnot 6; s.49*] Christian Rakovskji'ye, Batajsk'ın ele geçirildiği bilgisini verdi. Rakovskji, Troçki'ye bu bilgiyi yazıyla ilettili, ve Sytin'in **Stalin'in gelmesinden sadece bir gün sonra, durumun savunulamaz olduğunu** onayladığını yazmıştı:

“Bu birliklerin Büyük Rusya ile olan tek iletişim hattı, ve Hazar Denizi'nden Astrachan'a dolambaçlı olan bir iletişim “tatmin edici olarak bile görülemez”;
Message to Trotsky 7th June 1918; Meijer Ibid; p. 47.

Stalin, bir süre Eylül 1918'e Cephenin güvence altına alınana kadar Tsaritsyn'de kalmanın gerekli olduğunu gördü. Bu süre sonunda Stalin le, 21 Eylül 1918'de Iszvestia tarafından röportaj yapılmıştı ve şöyle dedi:

“Her şeyden önce”, dedi Stalin yoldaş, **iki memnuniyet verici gerçek belirtilmelidir: Birisi, Sovyet iktidarı için sadece ajitasyon yapmakla kalmayan, aynı zamanda devleti yeni, komünist bir temelde inşa edebilecek yetenekte olan işçilerin geri cephe bölgesinde yönetici görevlere atanması; ikincisi, askerler arasından, emperyalist savaşta pratik tecrübe edinmiş ve Kızıl Ordu askerlerinin tam güvenine sahip, yeni bir subay kadrosunun ortaya çıkmasıdır.”**

Stalin JV: "The Southern Front. Izvestia Interview"; September 21 1918; Volume 4; Ibid; p. 133-5.

Troçki'nin bu Cephenin yönetiminin açıkça teşhir edilmiş olmasına dair çok az şüphe var.

Troçki, şimdi 4 Ekim 1918'de Vorsohilov'un askeri mahkemesi ile tehdit ederek Stalin'in yeniden çağrılmasında (*göreve alınmasında*) ısrar etti (*Trotsky "My Life"; p.443; Note Trotsky to Lenin 4.10.1918; in Meijer Ibid; p. 135-137*) Aslında Meijerin açıklığa kavuşturduğu gibi, Troçki'nin tavrı, **Ekim 3 de Lenin'e Voroshilov ve Stalin'in, Troçki'nin çalışmalarından şikayet eden bir telgrafın dan kaynaklanmaktaydı.**

Troçki'nin suçlamaları, Stalin'in gelmesinden sonra, Troçki'nin merkezden emirleriyle. (*Trotsky "My Life"; Ibid p. 442*). **Troçki'nin telkinleri üzerine, Orgburo ve RSVR Sytin i destekledi, ve Stalin'i çıkardı (görevden aldı).** Ancak, Stalin, geriye çağırılma yapıldığında, **hem Tsaritsyn'i güvenceye almıştı,** hem de Voroshilov'un komutası altında **Onuncu ordunun çekirdeğini oluşturmuştu.** Alexandrov Stalinin bunu;

"Troçki' tarafından atanan ve desteklenen karşı devrimci askeri uzmanların direnişini acımasızca yıkarak ve dağınık birlikleri yeniden organize etmek için hızlı ve güçlü önlemler alarak" başardığına işaret etti.

Ibid; s. 61.

Sytin, Ekim ayında Güney Cephesi'nin komutasından **atılana kadar görevde kaldı** (Meijer Ibid; s. 48). Ekim ayında, Stalin'in Güney Cephesi'ndeki konuşmalarına hem Izvestia hem de Pravda'da önem verildi.

Bununla birlikte başka tepkiler de vardı. Stalin'in Moskova ya dönmesi üzerine, **Lenin ve Sverdlov la buluştu** ve Tsaristyn bölgesinde ki yeni zaferleri bildirdi. Stalin onlara sadece merkezi komuta ya tabi olarak, Vosroshilov ve Minin i, ikna ettiğini bildirdi. Ayrıca, Lenin veya Sverdlov'dan bir mektupta -şunları söylüyordu:

“(Stalin) Güney Cephesinde çalışmayı çok istiyor; Stalin bilginin bu Cephede ki insanların bilgisinin zayıf olması nedeniyle, hatalardan bir sürü alıntı vererek, hata yapabileceklerinden büyük endişesini ifade etti. Sytin ve Mechonosin (*görevden*) uzaklaştırılmasıyla ilgili herhangi bir şart koymuyor. Sizi bilgilendirerek Lev Davydy ... Sizden bunlar üzerine düşünüp, eğer Stalin ile kişisel olarak konu üzerine konuşup konuşmayacağınız, ve ikincisi, **belirli koşullar altında Stalin'le olan eski farklılıkları bir kenara bırakmanın** ve Stalin ile birlikte çalışmanın mümkün olup olmadığı konusunda bir cevap vermenizi istiyoruz.”

Attributed by different sources to either Lenin or Sverdlov: Communication to Trotsky 23.10.1918; In Meijer Ibid; p. 159-161.

Troçki'nin, Lenin'in Stalin'le buluşma konusundaki bariz baskısına razı olmaktan **başka seçeneği yoktu**. Ancak, **Stalin Güney Cephesine geri dönmedi**. Bunun yerine bir sonraki askeri görevi **30 Kasım'da Savunma Konseyi'ne atanması** ve ardından **Perm'deki askeri başarısızlıkları araştırmak için özel bir görevdi**.

Bu arada **Voroshilov**, Lenin'e, küçük silahlar ve mermiler elde edemediğinden şikayet eden acil telegraf yazdı (*See Telegram to Trotsky from Lenin 24 October 1918*), buna **Troçki kibirlice**, “Kriz” “**cephanenin inanılmaz, tamamen kudurmuşcasına**

harcanması nedeniyle” olduğu cevabını verdi.” (See *Telegram Trotsky to Lenin 25 October 1918; Meijer Ibid; p. 163*).

Tipik olarak **Troçki, meşru şikayetlerle alay ettikten sonra**, örnekte olduğu gibi, problemin uzun bir analizinden sonra, **problemi kendisi, kendisi için keşfeder”**. [*Memorandum to Lenin; copied to Krasin and Serpuchov; November 29, 1918; In Meijer Ibid; p. 187-191; p. 193*].

Vosroshilov'un şikayet ettiği (Troçkinin alaya aldığı) sistemik sorun, sorumlu fabrikaların küçük ölçekli oluşu ve eski (*fabrika*) sahiplerinin **düşmanlığından kaynaklanıyordu.**

Askeri komiserler ve Kızıl Komutanların **askeri liderlikle** daha fazla hayal kırıklığına uğradığı açıktır. Bu A. Egorov un (Yüksek Kimlik Başkanı Komisyonu Askeri İşlerden Sorumlu Halklar Komiserliği), 20 Ağustos-1918 de, bir anaokulundaki gibi, komutayı oldukça açık ve net bir şekilde suçladığı Lenin ve Troçki ye bir notundan açıkça ortaya çıkar:

“Pratik askeri sanat ve bunun teorisi, kendisini tamamen geçmişin deneyimine dayandırır... savaşı yönlendirmek için **tek bir komutanın gerekliliği** ve uygulanabilirliği, askeri lidere tam güç verilmesi gerektiği sözünde uzun tecrübeyle kanıtlandı. **Sadece tek bir birleşik amaç operasyonları yönlendirebilir...** yukarıda belirtilen askeri aksiyomlar. Cumhuriyet ordularının askeri operasyonlarında uygulama bulamazlar. Çeşitli cephelerde devam eden tüm operasyonların bir incelemesi onların kesin, **tek tip bir anlayış veya amaç içermediğini gösteriyor.”**

Egorov A to Lenin, cced Trotsky: Meijer Ibid; p. 90-97.

Yiyecek Kıtılığı

Moral büyük ölçüde düştü. Düzenli askerlerin yanı sıra pek çok parti üyeleri de şimdi firar etti, ve **Troçki bu askerlerin seri infazını** ve firarlarının olduğu tüm kırsal Sovyet başkanlarının tutuklanmasını emretti (von Hagen; Ibid s. 46).

Ordu adamlarına imtiyazlar verildiği için firar sorunu azaldı; Kızıl Ordu'daki askerlerin ailelerine vergi indirimi ve ailelerine bedava apartman sağlanması.

Fakat Kasım 1918'deki Altıncı Sovyetler Kongresi daha kararlı bir şekilde köylü kitlelerine geri döndü, bu sorunlar tersine döndü. Sorunların çoğunun kökleri yiyecek kıtlığı ve hem kırsal kesimde hem de buna uygun orduda, yoksunlukta idi. Bu krizin boyutunu gösteren, Lenin'in 26 Mayıs 1918 "Mevcut Durum Üzerine Tezler" yazısı. Aynı şekilde, Stalin'in Haziran ayında Tsaritsyn'e müdahalesinin ciddiyeti, durumun takdir edilmesiyle vurgulandı.

Tezler, Savaş Komiserliği'nin Savaş ve Gıda Komiserliği'ne dönüşümünü ilan ederek başlar. Tezler genel bir savaş yasası ve güçlendirilmiş bir ordu disiplini, ve orduya çağrılar, ve köylülükle iyi ilişkiler hakkında net bir politika belirlemeye devam eder:

"1) Savaş Komiserliği Savaş ve Gıda Komiserliği'ne dönüştürülecek - yani Savaş Komiserliği'nin çalışmalarının 9 / 10'u ordunun tahıl savaşı için ordunun yeniden düzenlenmesi ve bu savaşın sürdürülmesi üzerine yoğunlaştırılacak - üç ay boyunca: Haziran-Ağustos.

2) Bu dönemde ülke genelinde savaş kanunu (*sıkı yönetim*) ilan edilecek.

3) Harekete geçirilecek ordu, sağlam unsurlarını seçerek, ve belirli bölgelerde her ne olursa olsun, tahıl ve yakıt için mücadele etme, kazanma, toplama ve taşıma görevlerinde sistematik askeri operasyonlar için 19 yaşındakiler çağrılacak.

4) Disiplinsizlik için kurşuna dizme yürürlüğe konulacak.

5) Birliklerin başarısı, tahıl elde etmedeki başarı ve tahıl artıklarının toplanmasında pratik sonuçlarla ölçülecektir.

6) Askeri kampanyanın görevleri aşağıdaki gibi formüle edilmelidir:

a) Nüfusu beslemek için tahıl stoklarının toplanması;

b) aynen - üç ay boyunca savaş için yiyecek rezervi;

c) kömür stoklarının güvenceye alınması, onları toparlanması ve üretiminin artırılması.

7) Aktif ordunun (Kulaklara karşı vb) birliklerin her biri, üçte bir den yarısı, kıtlıktan zarar görmüş yereller'in işçilerinden ve fakir köylülerinden oluşacaktır.

8) Her birliğe iki çeşit talimat verilecektir:

a) ideolojik-politik; kıtlık ve kulaks karşısında kazanılan zaferin önemi, işçi halkının iktidarı olarak proletaryanın diktatörlüğü üzerine;

b) askeri örgütlülük; birliklerin iç organizasyonu, disiplin, her operasyon için kontrol ve yazılı kontrol belgeleri vb.

9) Bütün birliğin toplu sorumluluğu yürürlüğe konulacak, örneğin her yağmalama suçu için her onuncu adamı kurşunlama tehdidi.

10) Kasabalarda zengin kişilere ait tüm taşıma araçları tahılın taşınması için seferber edilecek; üst sınıflar katip ve kahya görevleri için seferber edilecek.

11) Eğer birliklerin moral bozukluğu belirtileri tehdit edici bir şekilde sıklaşırsa, "hasta" birlikler bir ay sonra geri gönderilecek, yani rapor ve "tedavi" için geldikleri yere geri gönderilerek değiştirilecek.

12) Aşağıdakiler, hem Halk Komiserleri Konseyi'nde hem de Merkez Yürütme Kurulunda kabul edilecek:

(a) ülkenin gıda konusunda ağır tehlikede olduğu beyan edilecek;

(b) sıkıyönetim kanunu;

(c) tahıl kampanyası için ordunun, yukarıda belirtildiği gibi yeniden örgütlenmesiyle birlikte seferber edilmesi;

(d) Tahıl fazlası olan her uyezd ve volost, zengin arazi sahiplerinin (kulaks), tahıl tüccarlarının vb. listesinin derhal derlenmesi; onları kişisel olarak tahıl fazlasının toplanmasından sorumlu tutulması.

(e) RCP, Sol Sosyalist-Devrimciler veya sendikaların parti tavsiyesinde, yaklaşık en az on kişiden biri oranında olmak üzere her askeri birliğe atanma yapılması.

13) Tahıl tekelinin uygulanmasında, herhangi bir mali fedakârlıktan kaçınımaksızın kırsal kesimdeki yoksullara yardım zorunlu

kılınacak ve Tahıl fazlalıklarını elinde tutan kulakların acımasız bastırılması ile, aynı zamanda, kulaklardan toplanan tahıl fazlalarının bir kısmının işçi ve yoksul köylü arasında serbest dağıtımını için en kuvvetli önlemler uygulanacaktır.”

Lenin's Collected Works, 4th English Edition, Progress Publishers, Moscow, 1972 Volume 27, pages 406-407

Ordunun Sürekli Mesleki Gelişimi - Partizanlar veya Gerillalar

Lenin'in Mayıs Tezlerinden sonra, köylülerin dayanışmasının sağlandığının daha net işaretleri ortaya çıktı. Kırsal sovyetler şimdi, fakir ve orta köylülerle ilişkileri düzeltmeye çağırıldı. Şimdi **sadece fakir köylülerden oluşan ordu birimleri kuruldu.** "Militarizasyon-askerileşme" - ya da **ordunun profesyonelleşmesi sürekli olarak ilerledi.**

1918'de Komiserlerle askeri uzmanlar arasındaki bir sürü çatışmalar, 1918'de olduğu gibi, Kızıl Ordu komutanlarının % 75'i eski ordudan oluşuyordu. Diğer bir yetki katmanı, yine net yetki çizgileri ni bulanıklaştıran Cheka idi. Ayrıca, rütbe seviyesindeki diğer bölümler de, yerel parti ve ordulardaki **kendi komünist parti hücrelerine rapor vermekte ısrar eden parti-askerleri** biçiminde kendini gösterdi. Komiserler şimdi iki taraftan sıkıştırılıyorlardı - **bir taraftan Askeri uzmanlar ve diğer taraftan Parti örgütleri.** Aynı zamanda parti üyelerinin unsurları diğer acemilere karşı "ayrıcalıklı" tavır takınıyorlardı.

Eski Kızıl Muhafız milisleri, kırsal partizanların ya da gerillaların bir başka gönüllü modeline dönüşmüştü. Bunlar aynı zamanda komutanların seçimlerini ve otoriter aleyhtarlık ilkelerini korudular, ve merkezi otorite birçok yerde parçalandığından, bir bakıma köylü temelinde öz savunma birimlerini temsil ettiler.

İlk başta, bu partizanlar, Alman ve Avusturya işgalci kuvvetlerine karşı, ya da Ukrayna'daki Hetman Petlurya Beyazlarına karşı savaşıırken, bazı komutanlar ve bazı komiserler (Voroshilov, Stalin ve Budyenni dahil) başlangıçta onlara destek vermişti. Ancak bu partizanlar Kızıl orduyla bütünleşme girişimlerine direnip ortak eylemlerde güvenilirmez olduklarını kanıtladılar, ve üstelik SR ve anarşist siyasi danışmanları atadılar, meseleler (*in özü*) değişti. Nestor Makhno liderliğindeki, kırsal küçük burjuva unsuru bazı güçlere sahip güçlü bir anarşist, disipline olan ihtiyacın diğer örneklerini kanıtladı.

“partizanlar Kızıl Muhafızlara çok benziyordu. Bu anlamda, kırsal partizan güçleri, Bolşevikleri 1917’de iktidara getiren, daha büyük devrimci süper koordine otoritesinin reddi; gerçekten de, başlangıçta Voroshilov Stalin ve Budennyi gibi etkili olanlar da dahil olmak üzere, ilk birkaç kızıl komutanlar ve bazı komiserler partizanları gerçekten devrimci savaş güçleri olarak tanımladı.

Partizanlar 1918’de Alman ve Avusturya işgal kuvvetlerine veya Ukrayna’daki Hetman rejimine karşı mücadelelerini sürdürdükleri sürece, özellikle de Kızıl Ordu hala ilk birimlerini örgütlerken, Sovyet Hükümeti onların bazı pratiklerine talihsizlik olarak bakmalarına rağmen, onların yardımlarını memnuniyetle karşıladı. 1918’lerin sonunda ve 1919’un başlarında, merkezin tutumu kararlı bir şekilde değişmişti.... **Partizanlar, onları Kızıl Ordu'nun güçlerine bütünleştirme girişimlerine direniyorlardı.**”

von Hagen, Mark: “Soldiers in the Proletarian Dictatorship. The Red Army & The Soviet socialist state 1917-1930”; Ithaca 1990; p.52-3.

Perm'da Felaket - ve Stalin'in Perm'e Misyonu

Troçki, Stalin'in ve Cheka'nın başkanı Felix Djersinski nin ordunun eksikliklerini araştırmak için Cepheye gönderilme talimatı verildiğine itiraz etmiyor. Lenin'in söylediği gibi:

“Perm 'bölgesinden haberler son derece endişe verici. Perm tehlikede ..... Perm tehlikeli bir durumda. Takviye güçlerinin gönderilmesinin gerekli olduğunu düşünüyorum.”

Lenin To Trotsky; in Meijer Ibid; 13th December 1918; 14th December 1918; Pages 195; 197).

31 Aralık 1918'de, Lenin şunları yazıyordu:

“Ordunun felaket durumu ve sarhoşluk hakkında Perm bölgesiile ilgili bir dizi Parti raporu geldi. Onları sana yönlendiriyorum. Oraya gitmeniz talimatı verildi. Stalin i göndermeyi düşünmüştüm; Smilga nın, kendisinin de içtiği söylenen, ve (orduda) düzeni geri getirmek için uygun olmayan Lasevic e karşı "yumuşak" olacağından endişe ediyorum. Fikrini telgrafla bildir.”

Telegram to Trotsky & Kozlov; In Meijer Ibid; p. 229.

Laseviç'i bir başka promosyonla savunmaya çalışırken, Troçki'nin Stalin'in (*Perm e gönderilme*) görevi konusunda hem fikir olmaktan başka seçeneği yoktu:

“Ayrılan yoldaşın aşırı yumuşaklığı konusundaki endişenizi tamamen paylaşıyorum. Düzeni yeniden kurma, komiser personelini tasfiye ve ciddi suçluları cezalandırma amacıyla **Stalin'in** partiden ve Cumhuriyetin Devrimci Askeri Konseyi'nden **tam otorite ile** yolculuğunda aynı

fikirdeyim. **Laseviç'in** Kuzey Cephesinde Askeri Devrim Konseyi Üyesi olarak **atanmasını tavsiye ediyorum .”**
Telegram Trotsky to Lenin: January 1, 1919; in Meijer Ibid; p. 229-31.

Stalin in Perm e ulaştıktan sonra Lenin e mektubu;

“Soruşturma başladı. Sizi düzenli olarak gelişmelerden haberdar edeceğiz. Bu arada .. Üçüncü Ordunun acil bir ihtiyacı ... **Gerçek şu ki, Üçüncü Ordunun (30.000'den fazla asker) düşman saldırısını muhafaza edebilecek yaklaşık 11.000 yorgun ve hırpalanmış asker var. Başkomutan (Troçki) tarafından gönderilen birliklere güvenilemez, kısmen hatta bunlar düşman, ve tam bir eleme gerektirir.** Üçüncü Ordunun kalıntılarını kurtarmak ve Vyatka'da hızlı bir düşman ilerlemesini önlemek (**cephenin ve Üçüncü Ordunun emrindeki tüm raporlara göre bu çok gerçek bir tehlike**) acilen Rusya'dan en az üç iyice güvenilir alayların aktarılması ve ordu komutanının emrine yerleştirilmesi kesinlikle gereklidir. **Bu amaçla uygun askeri otoriteler üzerinde baskı uygulamanızı talep ediyoruz.”**

Stalin JV & Dzerzhinsky F: Letter to V.I.Lenin From the Eastern Front”; January 5th 1919. Works; Volume 4; 190-193.

Bu andan itibaren Lenin'in Troçki'nin yönetiminde giderek daha fazla artan endişeleri var:

“Ukrayna'da Vecetis'in ısrar ettiği ve Krasnov'a karşı hızlı, kararlı ve genel bir taarruz başlatmayı içeren tüm stratejik görevlerin zararına maruz kalmamız konusunda senin dikkatini verip vermediği konusunda çok rahatsızlandım.

Korkarım ki (*bu konuda*) geride kaldık, ve bu, ve Krasnsov kuvvetlerinin en son başarısı Caricyn (Tsaritsyn) olması , saldırımızı eritmemize ve anın kaymasına izin vermemize neden olacak ”dedi:

Telegram Lenin to Trotsky; 3 January 191; in Meijer Ibid; p. 237.

Gerçi Troçkinin, kendisinin Ukrayna eylemlerini savunması, ve “Stalin'in Tsaritsyn'i saldırıya karşı savunmasını suçlaması, ülserin en tehlikeli şeklinin eğilimiydi, askeri uzmanlar tarafından herhangi bir sadakatsızlık veya ihanet eyleminden daha kötü.” [*January 11th 1919 Telegram to Lenin: In Meijer Ibid; p. 251*)

Lenin bundan çok etkilenemezdi. "Çünkü 31 Ocak 1919'a kadar Felix Dzerzhinsky (Cheka Başkanı) ve Stalin, Perm'in yıkılışı hakkında çok ayrıntılı bir açıklama yapmıştı." [*Stalin's Works Volume 4; Report to Lenin; Ibid; pp194-199; & Report to Comrade Lenin by the Commission of the party CC and the Council of Defence on the reasons for the fall of Perm in December 1918: p 202-232*

Kısaca, ana bulgular şunlardı:

“Felaket kaçınılmazdı... Kasım sonunda, düşmanın ... Üçüncü Orduyu kuşattığı ve Khusva'ya şiddetli bir saldırı başlattığında barizdi. .. Ordunun morali ve etkinliği, birimlerin bikkınlığı nedeniyle acınacak bir durumdaydı...hiç bir rezervi yoktu. Geri Bölge tamamen emniyetsizdi (ordunun arkasındaki bir dizi demiryolunun yıkımı). Ordunun gıda tedariki tehlike altındaydı ve belirsizlikteydi (29. Tümenin saldırıya uğradığı en zor zamanda, bu tümene bağlı **birlikler beş gün ve gece**

boyunca ekmek ve herhangi bir gıda maddesi almadan çarpışmışlardı).

Kanatta mevzilenmiş olmasına rağmen, Üçüncü Ordu kuzeyden çevrilmeye karşı emniyete alınmış değildi. Ordunun en uç sol kanadına, komşu ordu, **İkinci ordu, Başkumandanın (Troçki-nin) belirsiz bir emriyle hareketsizlendirilmişti.** 10 gün boyunca hareketsiz kalmaya zorlandı, Kasım sonunda, en önemli an olan, Khusva'nın teslim olmasından önce, ilerleyerek Üçüncü Ordu'ya zamanında destek verecek durumda değildi. .... 20 gün içinde, ordusunun düzensiz bir şekilde geri çekilmesinde ordu 330 kilometreden fazla geri çekildi ... **bu dönemde 18.000 asker kaybetti, sayısız silah ve yüzlerce makineli tüfek .....**

Açıkçası, bu bir geri çekilme değildi, bir birimin yeni pozisyonlara düzenli olarak geri çekilmesi olarak **hiç adlandırılmaz; bu tamamen...** hezimete uğratılmış ve tümüyle demoralize olmuş bir ordunun **kaos halinde kaçıdır... Devrimci Askeri Konseylerin ve Üçüncü Ordu Karargahının felaketin bir sürpriz olduğu yönündeki gürültülü yakınmaları,** bu makamların orduyla hiç bağlantıları bulunmadığının, Kuşva ve Lisva'daki talihsiz olayların önemi üzerine en ufak bir bilgileri olmadığını, ve **ordunun faaliyetlerin yönetmekten aciz olduklarının kanıtıdır.”;**

The Commission: Stalin; Dzerzhinsky; Report to Comrade Lenin by the Commission of the Party CC and the Council of defence On the Reasons for the Fall of Perm' in December 1918; in “works”; Volume 4; Ibid; p. 202-232.

Bu Stalin'in askeri analitik üstünlüğünün açık bir örneğini takiben, Lenin, birkaç cephede, **gene Stalin'in bu dönemdeki yardımına başvurmayı teklif ediyor.** Ordunun gıda kıtlığı ile ilgili

uzun bir dizi sorun yaşandı, demiryolu bağlantılarının sabotajı, ve her kriz noktasında Lenin anında (*işe*) karıştı:

“29.1.1920; 5. Ordu Askeri Konseyi'ne - Smirnov:

Pjakes, demiryolu işçileri tarafında açık bir sabotaj olduğu raporunu verdi. 3.000 işçi çalıştıran Omsk demiryolu işleri, bir ay boyunca hiçbir lokomotif üretmedi, ve sadece dört demiryolu vagonu: Izevsk işçileri tarafından sabotaj şüphesi var; **Buna katlandığına (tavır alınmadığına) ve sabotajı kurşunlama ile cezalandırmadığına şaşırdım**; ayrıca, lokomotiflerin buraya transferinde gecikme açıkça sabotajdır; Lütfen en kararlı önlemleri alın.

Lenin “.

Meijer Ibid: Volume 2: number 444 of documents; pp 21-22.

Ve kısa bir süre sonra **Lenin, Troçki'yi şu şekilde yalanladı:**

“1.2.1920 ;

Lenin'den Troçki'ye

Demiryolu taşımacılığı ile ilgili durum aşırı derecede felakettir; Tahıl malzemeleri artık geçemiyor. **Durumu kurtarmak için** gerçek acil durum önlemleri alınmalıdır. 2 aylık bir süre için, aşağıdaki türden önlemler alınmalıdır....

1. Bireysel ekmek unu, nakliye işiyle uğraşmayanlar için azaltılmalıdır; ve onunla ilgilenenler için arttırılmalı;
2. Arz ve Askeri İşler Komiserlikleri hariç, her bölümlerden Üst düzey Parti işçilerinin dörtte üçü demiryolu taşımacıya görevlendirilecektir “.

Savunma Konseyi Başkanı V. Ulyanov Lenin.”

Meijer, Ibid; Volume 2; Document 445; p. 23.

Acil krizlere cevap olarak, Lenin tekrar Stalin e döndü:

“3-4 Şubat 1920;

CC (*Merkez Komitesi*) durumu kurtarmak için Sorin'in şu anda bulunduğu Debal'cevo yoluyla hemen Kafkas Cephesi'nin sağ kanadında sefere gitmesini gerekli görüyor. Aynı zamanda, önemli takviyeleri ve Parti işçilerini, Güneybatı Cephesi'nden aktarmak için acil önlemler almalısınız. Konuları uygun bir zemine koymak için, sizler aynı zamanda Güney-Batı Cephesi Askeri Devrimci Konseyi'ne ait olarak devam ederken, Kafkasya Cephesi Askeri Devrim Konseyi üyesi yapılıacaksınız, Lenin, Troçki;”

Document 446. Meijer Ibid; Volume 2; pp26-27.

Buna cevaben, [o zaman Kursk ta olan] Stalin şunları söyledi:

“Benim derin inancım, benim oraya yolculuğum oradaki durumda herhangi bir değişiklik getirmez; İhtiyaç duyulan kişilerin yolculuğu değil, ama süvari rezervlerinin transferi, Güney-batı onlarsız kaldı.”

Belge 447; Meijer Ibid'de; s, 27.

Lenin, şunlar sağlanırsa, aynı fikirde olduğunu belirtti:

“Önümüzdeki haftalar, Güney Batı Cephesinin çıkarlarına bağlı olarak, tüm dikkatinizi ve enerjinizi Kafkas Cephesi'ne hizmet etmeye yoğunlaştırın”;

Belge 448; Ibid; s.29.

Gerçi bu, **Troçki tarafından itaatsizlik hatta 'tembellik' olarak değişik şekilde sunulduysa da**, bir ihtimalle, bu Stalin'in, en azından Troçki'nin "kestanelerini ateşten çekmeye" (*hatalarını*

düzeltilmeye ve kurtarmaya), ve ardından tekrar köşeye atılmaya isteksiz olmasıydı. Ancak ordudaki durum yakında değişecekti.

Daha sonra Stalinin Petrograd'a ve Kırım'a misyonları yapıldı.

Sekizinci Parti Kongresi - Askeri Muhalefet

Troçki dahil olmak üzere, Mikhail Frunze (Doğu Cephesi komutanı) gibi Eski Bolşeviklerin çoğu partizan unsurların asiliklerinden şikayet etti. Ancak bu, yanlış giden şeylerin yalnızca bir yönü idi, ve **Troçki inceleme altındaydı**. Meseleler, 18 Mart 1919 Sekizinci Parti Kongresi'nde baş konu oldu. Bu toplantıda son yenilgilerin dersleri çıkarılacaktı.

CPSU'nun Kısa Tarihi'nin (B) belirttiği gibi, **8. Kongre, köylülük meselesiyle ilgili partide “dönüm noktası”** ydı:

“Sekizinci Kongre, Parti'nin orta köylülere yönelik politikasında bir dönüm noktası oldu. Lenin'in raporu ve kongre kararları, bu konuda Partinin yeni bir çizgisini ortaya koydu. Kongre, Parti örgütlerinin ve tüm Komünistlerin **orta köylü ve kulak arasında katı bir farklılık ve ayırım yapmasını ve orta köylülüğün sıkıntılarıyla yakından ilgilenererek onu işçi sınıfının tarafına kazanılması için çaba gösterilmesini talep etti. işçi sınıfının yanına ihtiyaçlarına dikkat ederek kazanmak için çaba göstermelerini istedi. Orta köylülerin geri kalmışlığı, zorlamayla değil, ikna ile üstesinden gelinmek zorundaydı.....**

Kongre tarafından, **köylülüğün büyük kısmını oluşturan orta köylülere karşı kabul ettiği politika**, İç Savaşta dış müdahaleye ve Beyaz Muhafız uşaklarına karşı başarının sağlanmasında belirleyici bir rol oynadı. 1919 sonbaharında,

köylüler Sovyet iktidarı ile Denikin arasında seçim yapmak zorunda kaldıklarında, Sovyetleri desteklediler ve proleter diktatörlük en tehlikeli düşmanını yenebildi.”

Short History of the CPSU(B); Ibid; p. 234-5.

Sekizinci Parti Kongresi, **Troçki'nin Komutanlığı'nda bazı ciddi yenilgilerin yaşandığı açık olduğu bir ortamda gerçekleşti.** Perm kentinin başarısız savunması, bu konuda bir örnekti:

“Aralık sonunda Perm kenti Kolçak'ın ordularına düştü ve Boshevik kalesi Vlatka yı tehdit altına aldı. .. askeri yenilgiye cevap.. Yenilgiler dizisi, Troçki'nin eleştirmenlerini doğrudan ona saldırmasını engelledi. “ *von Hagen Ibid; s. 55.*

Toplantı, disiplin konusunda ve liderliğe ilişkin tüm farklı gerilimleri gündeme getirdi ve Paris Komünü organizasyon modelinin sonu oldu:

“**Askeri muhalefetin Sekizinci Parti Kongresi'nde yenilgisi,** Sovyet Cumhuriyeti'nde iç savaşın sonuna kadar, komün modelinin kesin yenilgisiydi.”

Von Hagen Ibid; s. 65.

18 Mart 1919'daki 8. Parti Kongresi'ne **403 delege katıldı;** bunlardan **40'ı Kızıl Ordu'da 31000 parti üyesini temsil etti.** Troçki hastaydı ama Grigorii Sokol'nikov, büyük ölçüde **Troçki tarafından hazırlanan, Komiserlik Tezlerini sundu.** Bunlar büyük ölçüde disiplini sıkılaştırmak için, **gönüllü ordunun örgütlenmesinin izlerini ortadan kaldırmanın gerekli olduğunu** söylüyordu. Ancak, onun askeri uzmanlar adına savunması, olumlu karşılanmadı.

Kongrede, “Askeri muhalefet” adıyla bilinen (grup) şekillendi. Vladimir Smirnov tezlerini sundu:

“Askeri muhalefet, **komiserlerin** dar bir erdi işlevinden daha fazlasını hak ettiğini iddia etti, **çünkü bir çok askeri uzmandan daha fazla savaş tecrübesine sahipti**”;

von Hagen Ibid; s. 59.

Köylü sorunu, Kızıl Ordu’nun inşasına yakından bağlıydı. Ciddi hoşnutsuzluğun Askeri Muhalefet tarafından dile getirildiği açıktı:

“Kızıl Ordu’nun inşası ile ilgili sorunlar, “Askeri Muhalefet” olarak adlandırılan kongre müzakerelerinde özel bir yere sahip oldu. Bu “Askeri Muhalefet”, şimdi parçalanmış olan “Sol Komünistler” grubunun eski üyelerinin büyük bir kısmını kapsıyordu; fakat aynı zamanda, hiçbir muhalefete hiç katılmamış olan, ancak **Troçki’nin ordunun işlerini yürütme şeklinden memnun olmayan bazı Parti işçilerini de içeriyordu. Ordudan gelen delegelerin çoğunluğu Troçki’ye açıkça düşmandı; Troçki’nin, iç savaşta bazılarının bize açıktan ihanet ettiği eski Çarlık ordusundan kalma askeri uzmanlara olan yüksek saygısından ve ordudaki eski Bolşevik kadrolara karşı küstah ve düşmanca tavrından hoşlanmıyorlardı.**

Kongrede **Troçki’nin “uygulamalarının” örnekleri verildi.** Mesela, Troçki’, sırf kendilerinden hoşlanmadığı için, cephede askeri fonksiyoner olarak bulunan **bir dizi sorumlu Komünisti kurşuna dizdirmeye kalkıştı.** Bu doğrudan düşmanın ellerine oynuyordu. Sadece **Merkez Komitesinin müdahalesi ve askeri**

personelin protestoları bu yoldaşların hayatını kurtardı.

Bununla beraber, “Askeri Muhalefet”, **Troçki’nin, Partinin askeri politikasına yönelik çarpıtmalarıyla mücadele ederken**, ordunun kurulmasıyla ilgili bir takım noktalar üzerinde **yanlış görüşlere sahipti. Lenin ve Stalin**, “Askeri Muhalefet” e şiddetle karşı çıktılar; çünkü diğeri, **gerilla ruhunun hayatta kalmasını savundu**, ve düzenli bir Kızıl Ordu’nun kurulmasına, eski ordunun askeri uzmanlarının kullanılması ve erdi i disiplinin kurulmasına karşı koydu-onsuz hiçbir ordu gerçek bir ordu olamaz.”

Short History of the CPSU(B); Ibid; p. 235.

Kongre nin verdiği Askeri politika kararları, temel olarak iki konudaydı:

Öncelikle, Troçki’nin çalışmalarını düzeltmek ve profesyonel değişim çağrısı yapmak – bu Troçki’nin kınanmasıydı;

Ve ikinci olarak, Askeri muhalefetin sol çizgisini reddetmek:

“Askeri Muhalefet” tarafından yapılan bir dizi teklifi reddederken, **kongre**, merkezi askeri kurumların çalışmalarında bir iyileşme ve **Komünistlerin ordudaki rolünün arttırılması talebiyle Troçki’ye darbe vurdu.**”

Short History of the CPSU(B); Ibid; p. 235.

Merkez Komitesi, üç Merkez Komitesi üyelerinden **özel bir komite oluşturdu**; (Stalin Grigori Zinovyev ve Petrograd işçi Komünü **Boris Pozern** askeri komiseri) ve **Askeri Muhalefet in iki üyesi** (Emel’ian Iaroslovaskii ve GI Safarov). Stalin’in her iki Kongreye ve özel toplantıya katılımıyla ilgili olarak, 21 Mart

1919'da – Stalin, Smirnov'un gönüllü bir ordu kimliğine yansıyan “gönüllülük” konusundaki belirsizliklerine şiddetle karşı çıkmıştı:

“Burada değinilen tüm sorular bir noktada birleşiyor; Rusya'nın disiplinli bir ordusu olacak mı yoksa olmayacak mı?

Altı ay önce, eski Çarlık ordusunun dağılmasından sonra, yeni, gönüllü bir ordu, kötü bir şekilde örgütlenmiş, kolektif bir kontrolü olan ve her zaman emirlere uymayan bir ordumuz vardı. Bu bir İtilaf taarruzunun başladığı bir zamandı. **Ordu, tamamı olmasada, temel olarak işçilerden oluşuyordu.** Bu gönüllüler ordusunda disiplin yetersiz olduğundan, emirler her zaman yerine getirilmediğinden ve ordunun yönetimi içinde dağınıklık hakim olduğundan, Krasnov Güneyden başarıyla ilerlerken, biz yenilgiye uğradık ve Kazan'I düşmana bıraktık.

Bir gönüllüler ordusunun eleştirilere tahammülü olamayacağı, eğer disiplinin erdi işlediği, iyi örgütlenmiş yetenekli siyasi bölüme sahip, ilk emirde düşmana karşı yürüyebilecek düzenli bir ordu kurmazsak, Cumhuriyetimizi savunamayacağımızı, gerçekler kanıtlamaktadır.

Gönüllü Ordumuzdaki çoğunluğu oluşturan bu işçi sınıfı olmayan unsurların -köylüler- gönüllü olarak sosyalizm için savaşmayacağını söylemeliyim. Çok sayıda gerçek bunu ortaya koyuyor. Cephe gerisinde ve cephedeki isyanlar dizisi, cephedeki taşkınlıklar dizisi, ordumuzun çoğunluğunu oluşturan proleter olmayan unsurların **gönüllü olarak komünizm için savaşmaya uygun olmadığını göstermektedir.** Dolayısıyla bizim görevimiz bu unsurları erdi ir disiplini ruhuyla besleyen, proletaryanın cephe ve geri cephedeki liderliğini takip etmelerini sağlamak, ortak

sosyalist davamız yolunda savaşmaya zorlamak için onları yeniden eğitmek, ve, savaş sırasında, ülkeyi tek başına savunabilecek gerçek bir ordunun inşasını tamamlamak. Sorun bu şekilde kendini gösteriyor.

. . . **Ya gerçek bir işçi ve köylü ordusu yaratacağız**, katı disiplinli düzenli bir ordu ve Cumhuriyet’I savunacağız, ya da savunmayacağız, ve bu durumda da davamız kaybedilecek.

. . . Smirnov’un projesi erdi edilemez, çünkü yalnızca ordudaki disiplini baltalayabilir ve düzenli bir ordu kurmayı imkansızlaştırır. “

J. V. Stalin, Excerpt From A Speech On The Military Question Delivered At The Eighth Congress Of The R.C.P.(B). Works; Vol. 4, pp. 258-59. Moscow, 1953;

Troçki’nin (Kongrede) azarlandığını-kınandığı, Troçki’nin en şiddetli hayranı tarafından bile inkar edilemez. Çünkü, gazetelerinde, 25.03.1919’da yapılan, RCP’nin CCP’nin Toplantı Tutanakları’nın bir özeti bulundu. **Troçki’ye, her ay parti işçileriyle buluşması talimatı verildi:**

“Yoldaş Zinoviev, Kongre’nin Askeri Bölümünün, bir tür taviz erdi olmamız sayesinde, oy birliği sağladığını, kararların erdi edildiğini açıkladı ve Kongre’de **kamuya açılmamasına** karar verilenler:

- 1) Tüm Rus Genelkurmay Başkanlığı’nın yeniden düzenlenmesi üzerine;
- 2) Cephe HQ’ üzerine;

3) Yoldaş Troçki ile Parti işçileri arasında zorunlu bir aylık konferans üzerine.

Toplantı karar erdi:

Yoldaş Troçki'ye yazılı bir yaklaşım yapılacak, bu 3 bölümden oluşacak:

1) Yoldaş Zinovyev'in ifadesi;
2) Kongre'nin gerçek isteklerinin ifadesini niçin oluşturduklarına dair bir açıklama ile birlikte yayımlanmamış kararlar,

2) CC'nin Politik Buro'sunun kararı";
RCP (Bolşevikler) CC Toplantı Tutanağı; 25 Mart 1919 tarihinde yapılan yeni toplantısı; Mevcut Yoldaşlar, Lenin, Zinovyev, Krestinskji, Buharin, Stalin, Tomski, Kamenev, Dzerinskji, Belebodorov, Muranov, Evdokimo, Serebrjakov, Stasova:
Meijer Ibid'de; s. 319-321.

Troçki ye tipik olarak, Mart ayında Voroshilov'a psikolojik hastalık ithamıyla takip eden, kendisini tüm eleştirilerden aklamaya çalışan normalin üzerinde gereksizce uzun bir cevap yazdı.

[In Meijer Ibid; s. 325-335].

Çeviri
Erdoğan A
Şubat 2019

Markсист Leninist Değerlendirmeler

